

но обратно на физическия свѣтъ. Тѣй щото, когато искате да разберете вътрешното съдържание на нѣщата, вие трѣбва абсолютно да се абстрахирате отъ тѣхната форма, отъ външния имъ видъ. На сѣщото основание, за да разберете сѣщината на човѣка, вие трѣбва временно да се абстрахирате отъ неговата външна форма. Грамадна е разликата между външната форма на нѣщата и тѣхното съдържание.

Сега, да разгледаме практическата страна на този въпросъ. Всѣки човѣкъ носи въ себе си идеи, мисли, желания отъ своето минало, които днесъ го спѣватъ въ пѣтя му. Той чете, интересува се отъ новитѣ идеи, минава за новъ човѣкъ, но външно само. Щомъ го поставятъ на изпитъ, той не може да приложи новитѣ идеи и постѣпва по старъ начинъ, споредъ това, което е вложено отъ миналото въ него. Дълго време трѣбва да работи той съ новитѣ идеи, докато станатъ плътъ и кръвъ за него. Това се провѣрява всѣки день въ живота. Срѣщате единъ ученъ човѣкъ, който е свършилъ три факултета; по какъвто въпросъ заговорите съ него, всичко знае. Той познава всички философски системи. Обаче, ако го поставите въ нѣкакво трудно положение, въпрѣки всичкитѣ си знания, и той ще направи сѣщитѣ погрѣшки, каквито и простиятъ човѣкъ. Въ дадения случай разликата между учения и простия се заключава въ това, че учениятъ ще направи добро или зло